

книжарство въ общо не може да бжде прѣдметъ на моитѣ спомени, които се отнасятъ само за тия въ в. Търново и частно въ първия му периодъ отъ прѣди $1\frac{1}{2}$ вѣкъ и за моето въ него участие.

При обширната търговия, която търговската ни къща водѣше, съвсѣмъ излишна бѣше за менъ работа книжовното дѣло, ако то имаше прѣдъ видъ само материалната полза. Азъ расчитвахъ, щото безъ материална загуба да спомогна въ развитието на възродившата се наша нова книжнина, за която водяхъ прѣписки и смѣтки съ учителитѣ въ България, а нѣкъждѣ пращахъ въ селата даръ на училищата. Такъвъ даръ правехъ и на търновскитѣ училища, въ качество ми на тѣхенъ настоятель, и собственоръчно раздавахъ на ученицитѣ награда по экзаменитѣ. Ученицитѣ отъ онова врѣме на Н. Михайловски и Славейкова въ Търново (1858—60 г.) вѣрвамъ да спазватъ и до сега въ споменъ тая награда. Единъ пхтъ, помня, дадохъ на една дружина Дебренци—дюлгери пълни дисаги отъ моитѣ книги да занесжтъ отъ България армаганъ въ селата си на Дебърско. Тая ми и по тоя начинъ водена книжна търговия, тая излишна за менъ работа, отъ излишно увлечение, ми отвлече вложения капиталъ отъ около 30 х. гроша. Но върхътъ на това, и за положението ми, и за капитала ми, рисковано прѣдприятие бѣше желанието ми: да отворжъ печатница въ Търново, за което четири години тичахъ да осществя и се свърши съ избѣгването ми на 1862 г. отъ България.

Заслужва да раскажж за това смѣло и рисковано тогива прѣдприятие съ всичкитѣ му перипетии, които прѣкара и които характеризиратъ турската администрация отъ ония реформаторски години съ чувствия султански *хатихумаяонъ* подиръ парижския трактатъ на 1856 г. И тъй:

За моята печатница въ Търново.

Като редовенъ читателъ на „Цариград. вѣстникъ“ знаяхъ, че въ него имаше обнародванъ „законъ за печатницитѣ“ относително начина отварянието имъ, както въ Цариградъ, тъй и за провинциянитѣ градове. Тогива още *вилаети* нѣмаше. Съгласно съ тоя законъ, на 1858 подадохъ прошение на търновския мютесарифинъ за откриванieto на една печатница въ Търново. Бѣше доста странно нѣщо, да чуя отъ мютесарифина,